

megjöttél ma is
mint mindennap
kérés nélkül de nem ellenemre
bár el sose mentél
csak rejtőzködsz és előbukkansz
olyan természetességgel
mint eső után a nap
a sors váratlan és talán
meg sem érdemelt ajándéka ez
feloldozó kegyelem
hamvas öröm látom évek rongálta
egykor szép arcodat vadvzéként
megcsillanó szemedet
a mezők rajta felejtették színüket
mindig hozol valamit alászállsz
az idő vak tárnáiba elrejtett elfelejtett kincsekért
nagy mama bocsáss meg én
élve felejtettek élőködök rajtad
mint tapló a fán míg a nagy gombász
rám nem talál és le nem tép